Saksframlegg og innstillinger til Engerdal fjellstyres møte 21.08.18.

Sak 51.18	**Ark 012.1**	***Saksbeh.: OOps***
Godkjenning av innkalling og møtereferat fra møte den 05.06.18.		

Sak 52.18	**Ark**	
Høring: Midlertidig plassering av elgjakthusvære – Jaktlaget i Gutulia.		

Saksdokumenter vedlagt:

- E-post med vedlegg fra Statskog SF, datert 19.07.18.

Bakgrunn:

Statskog SF ber om fjellstyrets uttalelse i forbindelse med at Håkan Fredheims jaktlag ønsker å ha koier stående inne på jordet til Johan Gjessing (benevnt «Moan» på kart) som ligger ned mot Småsjøelva nord for veien ned til Gutulisjøen. Fredheims jaktlag disponerer jaktfeltet Gutulia for kommende 4-års periode og har behov for inkvartering under jakta.

Mange jaktlag i Engerdal benytter seg av denne type inkvarering under elgjakta. Den består som regel av noen mobile koier eller campingvogner, samt opplegg for å henge opp slakt og ulike fasiliteter for hunder. Av praktiske årsaker står ofte koiene på samme plass under hele kontraktsperioden.

Statskog SF har utarbeidet retningslinjer for godkjenning av plassering, enten for hver jaktsesong eller for 4-årige kontraktsperioder. For 4-årsperioder må det også avklares ift Plan- og Bygningsloven.

Fjellstyret uttaler seg som regel ikke i forhold til disse sakene, men denne konkrete saken handler om plassering av koier inne på utvist tilleggsjord. Av utvisningsforretningen framgår det at arealet bare kan brukes til jordbruksformål. Saken legges derfor fram for Fjellstyret for uttalelse hvorvidt tiltaket kommer i strid med formålet med utvisningen.

Administrasjonens vurdering.

I det utviste arealet er det randområder som dels omfatter rydningsrøyser, oppstallingsområder/snuplasser, randområder og leskog. Arealet består derfor ikke i sin helhet av dyrket mark.

Statskog opplyser i sin e-post at det har stått koier for samme formål på plassen tidligere. I og med Gjessing som disponerer jordstykket har stilt seg positiv til det, kan ikke administrasjonen se at det vil medføre vesentlig ulempe for brukeren av jorda.

Det framgår ikke av søknad hvorvidt søker skal betales noen leie. Administrasjonen velger å tro at det ikke skal det, utover evt. rimelig motytelser for bruk av vei og slitasje på dyrket mark. En må også forutsette at ikke koiene skal utleies i perioder det ikke er jakt, noe det for øvrig heller ikke er adgang til ihht til retningslinjene.

Spørsmålet reiser noen prinsippielle spørsmål i forhold til bruken av utviste arealer. Det er neppe forenlig med intensjonene dersom arealet i sin helhet skulle blitt brukt til andre formål enn jordbruksformål. I dette tilfellet er det derimot snakk om å bruke en begrenset del og i en angitt tidsperiode. Plasseringen er også regulert gjennom Statskogs retningslinjer. Administrasjonen ser derfor ingen betenkeligheter med å råde Fjellstyret til å stille seg positive til søknaden.

Administrasjonens forslag til uttalelse:

Engerdal fjellstyre har for sin del ingen innvendinger mot at Fredheims jaktlag plasserer koier for bruk i elgjakta i tilknytning til på Johan Gjessings tilleggsjord på «Moan». Dette under forutsetning at grunneiers retninglinjer følges og at plasseringen er begrenset til kontraktsperioden for jaktfeltet Gutulia.

Sak 53.18	Ark	*Saksbeh.: OOps*
Høring: justering og anlegging av skiløype Kuhølskarven.		

Saksdokumenter vedlagt:

- e-post med vedlegg fra Statskog SF, datert 02.08.2018.

Bakgrunn.

Statskog SF ber om fjellstyrets uttalelse i forbindelse med ønske om justering av «Kuhølrunden» samt ønske om å anlegge en ny trase mellom Nybo og inn på eksisterende skiløype «Kuhølrunden» via Skarven.

Fjellstyret har tidligere vært involvert i spørsmål rundt skiløyper og skiløypejusteringer i området. Senest på fjellstyrets møte i mars i sak 26.18, hvor fjellstyret avga følgende uttalelse:

> *Engerdal fjellstyre har ingen innvendinger til at «Kuhølrunden» utbedres som skissert. Fjellstyret anbefaler at det benyttes naturlige fyllmaterialer.*

Dette tiltaket er da ikke lenger aktuelt, og istedenfor ønsker en å dra om traseen på en strekning. Omdragningen har liten konsekvens for skogen då den vil gjøres i et åpent landskap.

En annen begrunnelse for søknaden er at de ønsker å slippe å kjøre deler av strekningen to ganger (Nybo – bomkassa Fjellveien).

Når det gjelder den delen av saken som omhandler ny skiløypetrase berører dette fjellstyret på to måter; dels som en grunndisponering og dels gjennom at Fjellstyret kan gi samtykke i henhold til § 10 i Motorferdselsloven.

Administrasjonens vurdering.

Fjellstyret må gjøre en vurdering på hvorvidt tiltaket vil medføre vesentlig ulempe for eksisterende bruksrettsutøving og friluftslivet samt hvorvidt det skader naturverdier. I og med det er snakk om skiløype er det fremst vinterstid det vil være aktivitet i løypa. Riktignok brukes flere av disse traseene sommerstid også dels til sykling og dels til turgåing. Det som omsøkes som ny trase har tidligere vært skiløype og ligger inne i den kommunale skiløypeforskriften. Det gjelder strekningen Skarven og inn på eksisterende løypenett ved Kuhølskarven (løype nr 15 i den kommunale forskriften). Denne strekningen må således betraktes som relativt ukomplisert.

Når det gjelder bruksrettsutøving kan ikke administrasjonen se at søknaden vil medføre vesentlig ulempe. Det er et oppdyrket område på Skarven og en må utgå fra at dette ikke blir

påvirket av forslaget. Og om så skulle være må bruk også vinterstid skje i samråd med brukeren av jorda.

Når det gjelder friluftsinteressene i området og sett ut fra et folkehelseperspektiv er heller tiltaket positivt. Et moment som også Statskog påpeker i sitt brev, er at merkingen bør avklares i forhold til de andre stiene i området slik at ikke folk ledes inn på feil trase eller installasjoner som bruer og klopper etc ikke skades.

Den delen av foreslått ny trase mellom Nybo og Skarven skal følge kraftlinje, noe som er fornuftig. I dette området er det en del skogsfugl og når det drar seg til mot lekperiode mot slutten av vinteren kan det medføre økt forstyrrelse. Men så langt fjellstyret kjenner til vil ikke spillplasser bli berørt. Det blir neppe aktuelt å preparere strekningen i større grad etter påske, og en går derfor klar av den mest intensive spillperioden for storfugl.

Samlet sett kan ikke administrasjonen se at søknaden vil medføre vesentlig skade på de interesser som fjellstyret er satt til å ivareta. Administrasjonen anbefaler derfor fjellstyret å stille seg positive til søknaden

Administrasjonens forslag til uttalelse:

1. Engerdal fjellstyre har ingen innvendinger til at «Kuhølrunden» dras om som skissert.
2. Engerdal fjellstyre godkjenner for sin del at det anlegges ny skiløype på strekningen Nybo – Skarven – inn på eksisterende skiløype ved Kuholskarven. Dette under forutsetning av at dyrket mark på Skarven ikke berøres med mindre bruker av denne godkjenner tiltaket samt at tiltaket ikke skader eksisterende tilrettelegginger som klopper, broer etc på eksisterede stier.
3. Det forutsettes at merking skjer på en slik måte at det ikke kommer i konflikt med stimerkingen i området.

Sak 54.18	Ark	*Saksbeh.: OOps*
Høring: anlegging av tømmestasjon for bobiler - Blokkodden		

Saksdokumenter vedlagt:

- E-post med vedlegg fra Statskog SF, datert 18.07.18.

Bakgrunn:

Statskog SF ønsker fjellstyrets uttalelse i forbindelse med at det søkes om å anlegge en tømmestasjon for bobiler i tilknytning til Blokkodden Villmarksmuseum. Engerdal kommune fester museumsområdet og har rett til å vedlikeholde og sette opp bygninger ihht til plan. En tømmestasjon for bobiler blir vurdert som et tiltak som ikke ligger inne i planen for museet eller er beskrevet i leiekontrakt. Statskog SF ber derfor om fjellstyrets uttalelse. Det vises til vedlagte sakspapirer for ytterligere bakgrunn i saken.

Fjellstyret skal avgi uttalelse til Statskog SF i henhold til §12 i Fjellova om grunndisponering, og vurdere hvorvidt tiltaket vil medføre vesentlig skade for bruksrettsutøving og/eller skader naturvern- og friluftslivsinteressene i vesentlig grad.

Administrasjonens vurdering:

Tiltaket er planlagt innenfor område som er omfattet av en festeavtale. I forhold til andre interesser i området vil tiltaket neppe medføre vesentlig ulempe. Snarere er tiltaket positivt for kommunen og det er mulig tiltaket vil gagne hele Drevsjø-grenda og ikke bare Blokkodden Vilmarksmuseum. I og med plassen ligger i tilknytning til entreområdet for museet, må en anta at det gjennom sommersesongen vil være jevnlig tilsyn med plassen.

Administrasjonen kan heller ikke se at tiltaket reiser prinsippielle spørsmålsstillinger i forhold til festearealet, og råder fjelltyret til å stille seg positive til tiltaket

Administrasjonens forslag til uttalelse:

Engerdal fjellstyre har ingen innvendinger mot at det etableres tømmestasjon for bobiler i tilknytning til Blokkodden Villmarksmuseum som omsøkt.

Sak 55.18	Ark	*Saksbeh.: OOps*
Høring: søknad om oppsetting av bod – Veundåsen.		

Saksdokumenter vedlagt:

- Brev med vedlegg fra Statskog SF, datert 26.08.18.
- Kopi av brev fra Statskog til O.I. Heggeriset 23.05.18.
- Fjellstyresak 60.98.

Bakgrunn:

Statskog SF ber om fjellstyrets uttalelse i forbindelse med at Odd Ingar Heggeriset søker om å få sette opp en bod på sin eiendom i Veundåsen. Opprinnelig er dette en seter, men er nå en ren fritidseiendom med en festekontrakt. Området har ikke en egen reguleringsplan men er definert som et LNFR-område i kommuneplanens arealdel. Denne aktuelle eiendommen må derfor forholde seg til kommuneplanens regler for fritidsbebyggelse type HA.

Av den kortfattede søknaden framgår det at boden vil ha en grunnflate på 10 m2, og plasseres i tilknytning til to andre bygninger på eiendommen. Dette sammen med planer om å flytte ei løe som tilhører eiendommen nærmere de andre bygningene for å skape et tun. Den omsøkte boden skal inneholde vedbod og utedo.

Dersom tillatelse til ny bod gis som omsøkt og planene om å flytte løa nærmere øvrige bygninger på eiendommen, vil denne bestå av 4 bygninger med en samlet bebygd areal på om lag 180 m2.

Fjellstyret skal avgi uttalelse til Statskog SF i henhold til §12 i Fjellova om grunndisponering, og vurdere hvorvidt tiltaket vil medføre vesentlig skade for bruksrettsutøving og/eller skader naturvern- og friluftslivsinteressene i vesentlig grad.

Administrasjonens vurdering:

For fjellstyrets del er det forholdet til bruksrettsutøving, friluftslivet og naturvernhensyn som bør veie tyngst i vurderingene. For friluftslivet vil tiltaket ha marginell effekt siden det er snakk om en relativt liten bygning som skal stå i tilknytning til de andre husa på eiendommen. Plasseringen er også såpass nære vei og i sammenheng med annen bebyggelse at om den står der neppe vil ha innvirkning på allmennhetens adgang til friluftsområder. Plasseringen forventes også ha marginal innvirkning på naturverdien i området.

Det er pr. i dag ikke aktiv setring i Veundåsen. Det blir heller ikke utført slått for fôrproduksjon. I forhold til tradisjonell bruksrettsutøvelsen bedømmes tiltaket ikke medføre vesentlig ulempe da plasseringen er i tilknytning til eksisterende hus og nære veg.

På et mer generelt grunnlag vil problemstillingen knyttet til bygging utover kommuneplanens rammer og bestemmelser være av prinsippiell karakter for Fjellstyret. Alle saker som dreier seg om bygging i LNFR-områder vil utløse noen prinsippielle diskusjoner. Det er i fjellstyrets interesser at kommuneplanens bestemmelser etterleves for å sikre en forutsigbar arealbruk og sikre likebehandling.

På den andre siden kan en argumentere mot at hvert enkelt tiltak i seg sjøl er lite og dersom det ikke er til vesentlig ulempe for bruksrettsutøving, friluftlivet eller skader noen viktige naturverdier, bør det finnes rom for å kunne gi tillatelse.

Det er i saken henvist til en eldre sak knyttet til en annen eiendom i Veundåsen der det for om lag 20 år siden ble satt opp flere bygninger på en fritidseiendom for å skape et setertun. Fjellstyret behandlet denne saken i sak 60.98, se vedlegg. I den saken stilte fjellstyret seg positive til flytting og restaurering av et eldre hus, men var negative til planene om at antall bygninger og totalt bebygd areal gikk utover planbestemmelsene.

Også i andre sammenhenger har fjellstyret påpekt forholdet til gjeldende planer. For en helhetlig og forutsigbar arealbruk er det i fjellstyrets interesser at disse følges.

Administrasjonens forslag til uttalelse:

Engerdal fjellstyre viser til kommuneplanens bestemmelser i forhold til fritidsbebyggelse standard HA, og påpeker at dersom tillatelse gis som omsøkt vil det skape presedens for handtering av øvrig bebyggelse på setertun på statsallmenningen.

Fjellstyret har ingen innvendinger mot at eksisterende løe beliggende øst for seterstua flyttes nærmere øvrige bygninger og her heller ingen invendinger til at denne restaureres og vedlikeholdes på en slik måte at bygningens historiske karakter beholdes.

Sak 56.18	Ark	*Saksbeh.: OOps*
Høring: Solcellepaneler Femund Villmarksgrend		

Saksdokumenter vedlagt:

- Brev med vedlegg fra Statskog SF, datert 19.07.18.

Bakgrunn.
Statskog SF ber om fjellstyrets uttalelse i sak vedrørende et solcelleanlegg på fritidseiendom i Femund Villmarksgrend. Saken dreier seg om at det er montert et større antall solcellepaneler i tilknytning til hytte tilhørende Irene og Wolfgang Freudenreich. Anlegget er montert på egne Stativ og er frittstående i forhold til øvrig bebyggelse på eiendommen. Tiltaket er ikke omsøkt på forhånd. Det er, som administrasjonen forstår, heller ingen lignende installasjoner for solcelleanlegg i kommunen.

Søker har opplyst at de ønsker å redusere antall paneler og samtidig konsentrere de som skal beholdes på montasje som blir en forlengelse av eiendommens anneks. Problemstillingen som da reiser seg er at installasjonen vil gå ut over kommuneplanens bestemmelser for fritidsbebyggelse standard HB. Deler av Villmarksgrenda er koblet til strømnettet, mens de øvre delene – deriblant søker – er ikke det. Det vises til vedleggene i saken for ytterligere bakgrunn i saken.

Fjellstyret skal avgi uttalelse til Statskog SF i henhold til §12 i Fjellova om grunndisponering, og vurdere hvorvidt tiltaket vil medføre vesentlig skade for bruksrettsutøving og/eller skader naturvern- og friluftslivsinteressene i vesentlig grad.

<u>Administrasjonens vurdering.</u>

Tiltaket ligger innenfor område avsatt til fritidsbebyggelse ihht til kommuneplanens arealdel. Saken vil derfor i stor grad måtte vurderes ut fra om fjellstyret mener det er akseptabelt å gå ut over kommuneplanens bestemmelser. I og med området har den statusen det har i kommuneplanens arealdel, vil konsekvensen for brukksrettsutøving, friluftsliv og naturverdier bli marginal utover den konsekvensen dette hytteområdet allerde har.

Spørsmålet blir derfor langt på veg hvordan fjellstyret vil stille seg til tiltak som går ut over bestemmelsene i kommuneplanen. Fjellstyret behandler spørsmål knyttet til dette årlig, og fjellstyret holdning i disse sakene synes å være at det er tjent med at planbestemmelsene følges i størst mulig grad, og at det åpnes for endringer gjennom planrevideringsprosesser. På den måten blir arealbruken forutsigbar og det er et bra utgangspunkt for likebehandling eiendommer og områder imellom. Saken er derfor fremst av planfaglig karakter.

Det er mange hytter i Engerdal som har en form for solcelleanlegg. Inntrykket er at tradisjonelt er det mindre anlegg der solcellepanelen er montert på selve hytta, enten på vegg eller tak. Dette for å redusere spenningsfall som følge av lange ledninger. Å ha et

solcelleanlegg på hytta er derfor vanlig. Miljøaspektet blir diskuttert i alle typer kraftproduksjon og energiregnskap knyttet til moderne hyttebygging er interessant i seg selv. En gjengs oppfatning er at solcellestrøm jevnt over er et mer miljøvennlig valg enn tradisjonell vannkraftproduksjon med tilhørende linjenett, spesielt når vi snakker om fritidsbebyggelse i utmarks- og fjellområder. På så vis er tiltaket bra og erstatter antakelig behovet for annen elektrisk kraft. Det er imidlertid usikkert om strømnettet faktisk tillater at det framføres støm til øvre deler av feltet pr idag.

Administrasjonens oppfatning er derfor at fjellstyret er tjent med å ha en restriktiv holdning til tiltak som går utover gjeldende planbestemmelser generellt. I forhold til fritidsbebyggelse bør derimot ikke det være til hinder for at det kan gjøres miljøvennlige valg i forhold til energiforsyning.

Administrasjonens forslag til uttalelse.

> Engerdal fjellstyre viser til kommuneplanens bestemmelser i forhold til fritidsbebyggelse standard HA, og påpeker at dersom tillatelse gis som omsøkt vil det skape presedens for handtering av saker om utvidelse av bebygd areal på andre fritidseiendommer på statsallmenningen.
>
> Fjellstyret ser allikevel at det omsøkte tiltaket kan være en bedre miljømessig løsning enn framføring av strømlinje. Hvis problemstillingen dreier seg om å tillate oppsett av solcellepaneler som omsøkt kontra det å føre fram strømledning til hytta, bør søknaden imøtekommes.

Sak 57.18	Ark	*Saksbeh.: OOps*
Høring: søknad om oppføring av pumpehus Gjermundsvika.		

Saksdokumenter vedlagt:

- E-post fra statskog SF den 18. juli 2018.

Bakgrunn:

Statskog SF ber om fjellstyrets uttalelse i forbindelse med at Kjell Elden søker om tillatelse til å bore etter vann og anlegge pumpehus utenfor sin hytte i Gjermundsvika.

Fjellstyret uttalte seg i sak 51.16 i forhold til at samme søker ønsket å grave ned vannledning fra Femund og opp til hytta, dog uten å legge inn vann i hytta. Fjellstyrets uttalelse da var som følger:

> *Engerdal fjellstyre godkjenner ikke at det legges vannledning som omsøkt til fritidseiendommen 434/165/1/203 i Gjermundsvika. Begrunnelse: Vannanlegg til angjeldende hyttefelt er omtalt i kommunplanens arealdel som felles vannanlegg. Av hensyn til likebehandling og presedensvirkning kan Engerdal fjellsyre ikke anbefale søknaden.*

Søker har endret planene etter dette og ønsker nå å bore etter vann, og oppføre et lite pumpehus. Det er fortsatt ikke snakk om å legge vann inn i hytta.

Daglig leder diskutterte saken med Statskog SF i juli i år i forhold til hvorvidt dette er snakk om en grunndisponering og avklare saksbehandling. Sjøl om boring etter vann ikke er søknadspliktig etter plan og bygningsloven og muligens heller ikke oppføring av små pumpehus er det, betraktes allikevel saken som en grunndisponering, da det omfatter en ressurs (grunnvann) og en installasjon på statsallmenningen.

Fjellstyret skal avgi uttalelse til Statskog SF i henhold til §12 i Fjellova om grunndisponering, og vurdere hvorvidt tiltaket vil medføre vesentlig skade for bruksrettsutøving og/eller skader naturvern- og friluftslivsinteressene i vesentlig grad.

Administrasjonens vurdering.

Søknaden som fjellstyret nå inviteres til å uttale seg om er på mange vis en ny varietant av samme sak som fjellstyret uttalte seg om i 2016. Poenget for fjellstyret da var at tiltaket ikke er i henhold til kommuneplanens arealdel, og av hensyn til likebehandling og presedensvirkning anbefalte ikke fjellstyret at søknaden skulle godkjennes. I og med saken vurderes som en ny variant av samme sak; nemlig å etablere et vannanlegg som ikke er en fellesløsning, kan ikke administrasjonen se det er tilkommet momenter i saken som gjør at fjellstyret bør ha en annen holdning i denne saken.

For øvrige vurderinger vises det til sak 50.16.

Administrasjonens forslag til uttalelse:

Engerdal fjellstyre godkjenner ikke at det bores etter vann og anlegges pumpehus som omsøkt til fritidseiendommen 434/165/1/203 i Gjermundsvika. Begrunnelse: Vannanlegg til angjeldende hyttefelt er omtalt i kommunplanens arealdel som felles vannanlegg. Av hensyn til likebehandling og presedensvirkning kan Engerdal fjellsyre ikke anbefale søknaden.

Sak 58.18	Ark	*Saksbeh.: OOps*
Høring: Bilvei fram til hytte Svartodden/ Gjermundsvika.		

Saksdokumenter vedlagt:

- Brev med vedlegg fra Statskog SF, datert 28.06.18.

Bakgrunn:

Statskog Sf ber om fjellstyrets utalelse i forbindelse med at Bjørn Faugli, som er eier av fritidseiendommen gnr. 165, bnr. 1, festenr 19 i Svartodden/Gjermundsvika hyttefelt, søker om å få anlegge vei inn til hytta.

Søknaden er motivert ut fra at eier bruker hytta mindre vinterstid fordi økt alder og sviktende helse gjør det vanskeligere å ta seg dit uten veiforbindelse. Det påpekes at den aktuelle hytta antakelig er den eneste hytta i området som ikke har vei i dag. Samtidig med veibyggingen ønskes det å legge en strømkabel til hytta. Søker har avklart sine planer med sin nærmeste hyttenabo som ikke har hatt invendinger til planene.

Fjellstyret skal avgi uttalelse til Statskog SF i henhold til §12 i Fjellova om grunndisponering, og vurdere hvorvidt tiltaket vil medføre vesentlig skade for bruksrettsutøving og/eller skader naturvern- og friluftslivsinteressene i vesentlig grad.

Administrasjonens vurdering.

Det ble for den aktuelle hytta opprettet festekontrakt så tidlig som i 1962. ihht kommuneplanens arealdel kan det anlegges veger fram til hver hytte under forutsetning av at dette følger en reguleringsplan. Hyttefeltet har ikke en slik reguleringsplan, og fjellstyret har etter hvert uttalt seg om flere ulike saker knyttet til bygging i dette området (brygge, vannledning, pumpehus se sak 57.18). Det er derfor et lite paradoks at nesten alle hyttene har vei samtidig som det ikke foreligger noen reguleringplan. Hvordan disse andre veien fram til hyttene har kom til, er det antakelig forskjellige forklaringer på. Men i den grad det er avklart med grunneier og Engerdal kommune, ser det ut som disse i hvert fall har stilt seg positive til vegbygging og det er ikke stilt noen konkrete krav om reguleringsplan.

Saken blir derfor litt problematisk sett i forhold til hvordan fjellstyret har forsøkt å håndtere saker som dreier seg om fritidsbebyggelse som går ut over kommuneplanens og/eller reguleringsplanens bestemmelser. Som nevnt i tidligere saker er det viktig for en helhetlig og forutsigbar arealbruk at tiltak følger vedtatte planer.

På den annen side vil det være vanskelig å argumentere for at akkurat denne søkeren ikke skulle få anlegge vei siden alle andre har det, og i dette tilfellet foreligger det i hvert fall en konkret søknad.

Det vil neppe være fornuftig å reverserer de andre veien i området. Som nevnt kan det også være slik at disse er godkjent for mange år siden uten at det har vært større saksbehanling forut for tillatelsene. Når relativt mange slike veier er etablert uten at det ser ut til å ha utløst noe krav om reguleringsplan, kan en også stille spørsmålet om hva som i så fall skal til for at det vil bli gjort.

Tiltaket er omsøkt i et område som er avsatt for fritidsbebyggelse i kommuneplanens arealdel. I og med området har den statusen det har i kommuneplanens arealdel, vil konsekvensen for brukksrettsutøving, friluftsliv og naturverdier bli marginal utover den konsekvensen dette hytteområdet allerde har.

Administrasjonens konklusjon er derfor at i utgangspunktet burde fjellstyret stilt seg restriktive til at veien anlegges som omsøkt, men i og med det faktisk er anlagt vei fram til de fleste hyttene i dette området i dag, er det vanskelig å se at dette konkrete tiltaket det søkes om medfører vesentlig ulempe for de interesser fjellstyret skal ivareta.

Administrasjonens forslag til uttalelse:

> Prinsippielt mener Engerdal fjellstyre at anleggelser av veier innenfor områder for fritidsbebyggelse skal skje i henhold til vedtatte planer. I dette konkrete tilfelle gjør det ikke det. Det ser allikevel ut til at merparten av de andre eiendommene i dette området har vei, og dersom grunneier og Engerdal kommune finner det rimelig å tillate anleggelse av vei som omsøkt, vil fjellstyret ikke motsette seg dette.

Sak 59.18	Ark	*Saksbeh.: OOps*
Høring: søknad om utvidet konsesjon for hjorteoppdrett - Martin Waldal jr.		

Saksdokumenter vedlagt:

- Brev fra Engerdal kommune, datert 13.07.18

Bakgrunn:

Engerdal kommune ber om uttalelse i forbindelse med at Martin Waldal søker om utvidet konsesjon for hjorteoppdrett. Høringsfristen er satt til 24 august.

Bakgrunnen for saken er at Waldal i 2016 ble gitt konsesjon for oppdrett av opptil 30 livdyr av hjort på sin gård. Paralellt med dette hadde Waldal søkt fjelltyret om å få utvist tilleggsjord for å kunne ha nok areal til det planlagte antall dyr som var 100 livdyr. Fjellstyret hadde en nokså grundig behandling av spørsmålet rundt tildeling av tilleggsjord, og det ble fattet positivt vedtak om tildeling som omsøkt i sak 58.16. Vedtaket ble påklaget og saken ble derfor oversendt Landbruksdirektoratet for endelig avgjørelse. I brev av 5. mai 2017 stadfester Lanbruksdirektoratet fjellstyrets vedtak og det er dermed gyldig.

Som følge av dette foreligger det derfor ikke konsesjon for et ytterligere antall dyr slik som de opprinnelige planene til Waldal var, og derfor søkes det nå om konsesjon for intil 100.

Fjellstyret avga utalelse vedrørende konsesjon for opptil 30 livdyr i 2016 i sak 33.16. Fjellstyrets uttalelse var da:

> *Engerdal fjellstyre stiller seg postitive til at det gis konsesjon for hjorteoppdrett på Valdalen Gård.*

Administrasjonens vurdering.

Hjorteoppdrett er en ny næring i Engerdal. Saken har derfor en del prinsippielle sider ved seg. Fjellstyret må se på søknaden ut fra de interesser fjellstyret er satt til å ivareta. Dette dreier seg om hensynet til andre bruksrettsinteresser i området, hensynet til friluftsliv, vilt og fisk. Det kreves et inngjerdet areal av en viss størrelse der dyr har tilgang på mat og vann samt at det enkelt kan føres tilsyn med dyra. Det er krav om relativt høye gjerder og en må ta hensyn til snødybde. I Engerdal betyr det at høyden på gjerdet blir ca 240 cm. Dette gjør at det inngjerdede arealet kan bli utilgjengelig for annet vilt samt for ferdsel i området ellers.

Så langt administrasjonen har brakt på det rene, vil tiltaket ikke virke hindrende på annen landbruksproduksjon eller komme i konflikt med andre bruksinteresser, med unntak av reindriftsnæringen. Denne blir berørt i forhold til trekkveier og beiteresurser. Reindriftsnæringen er også invitert til å si sin mening til konsesjonssaken, og en forventer at de også tilkjennegir sitt syn til Engerdal kommune.

Konsekvenseene av tiltaket har blitt belyst gjennom fjellstyrets behandling av sak 33.16 og sak 58.16. Fjellstyrets behandling av disse sakene medfører at det er naturlig for Fjellstyret å stille seg positive til at det gis konsesjon. For mer bakenforliggende vurderinger kan det derfor henvises til saksutredningene i disse sakene. Administrasjonen råder derfor fjellstyret til å avgi positiv høringsuttalelse i saken.

Administrasjonens forslag til uttalelse:

Engerdal fjellstyre stiller seg postitive til at det gis konsesjon for hjorteoppdrett på Valdalen Gård.

Sak 60.18	Ark	*Saksbeh.: OOps*
Forespørsel om langtidsleie for Hansbekkoia.		

Saksdokumenter vedlagt:

- E-post fra Klaus Henning Bunsen, datert 06.08.12.

Bakgrunn:

I forbindelse med at Fjellstyret nå overtar et antall skogshusvær fra Statskog SF, søker Klaus Henning Bunsen om å få inngå en langtidsleie for Hansbekkoia. Bunsen har tidligere hatt en åremålsleie på denne koia med Statskog. Motivasjonen for søknaden fremgår av Bunsens skriv.

Bunsen har tidligere henvendt seg til fjellstyret om dette, og ønsket er derfor ikke ukjent for oss. Derimot er det vanskelig for fjellstyret å gi annet svar enn at så lenge vi ikke har vært eiere av disse husværene kan vi heller ikke gjøre noen slike avtaler som det søkes om. Overdragelsen av disse husværene har som kjent tatt lenger tid enn partene så for seg når avtalen ble skrevet.

Henvendelsen reiser en del spørsmålsstillinger knyttet til hvordan fjellstyret skal handtere disse:

- Åpner kjøpekontrakten for at fjellstyret kan bedrive langtidsleie (flerårige avtaler) for disse objektene?
- Om så er tilfelle: skal objektene lyses ut for langtidsleie og på hvilken måte skal det gjøres?
- Det må dessuten avklares hvilket ansvar som ligger hos eier og hvilke som ligger hos leietaker dersom en velger denne type utleie.

Saken legges derfor fram for fjellstyret for avklaring.

Administrasjonens vurdering.

Overdragelsen av disse skogshusværene har som kjent vært en lang prosess. Dels skyldes dette at overdragelse av såpass mange objekt krever en del papirhandtering og godkjenning, men også at overdragelsen har vært omfattet av klagebehandlinger.

Fjellstyrets intensjon med å ta over disse husværene har vært å sikre bruksrettsutøvere og allmennheten tilgang til disse koiene. I realiteten er det kun to parter som har kunnet bli eiere av disse husværene og det er Fjellstyret og reindriftsnæringen. For fjellstyrets del er fradelingen hjemlet i Fjellovens § 35, som gir fjellstyrene rett til å ha «naudsynte jakt- og fiskebuer».

Fjellstyret har allerede 3 buer som leies ut til allmennheten gjennom nettportalen Inatur.no. På denne måten vil de være tilgjengelige for alle så sant de er ledige. Det er derfor kortidsleie

som har vært praksisen på disse. Øvrige buer som fjellstyret ansvarer for står oppe for allmennheten og trenger ikke bestilles i forkant. Disse har veldig enkel standard og egner seg dårlig til overnatting, men er heller ment som et tilbud for rasting og hvile i tillegg til at de er et turmål i seg selv.

Gjennom prosessen har det også vært planen at Kroketsjøbua og Brannvakthytta skulle overtas av fjellstyret. Sistnevnte har gått ut da det viste seg at den ikke var Statskogs eiendom. For disse objektene var meningen å videreføre dagens ordning med langtidsavtale, fordi avtaleparten er ideelle lag og foreninger. Dette var da en særordning i forhold til hvordan fjellstyret så for seg å leie ut de øvrige objekt.

Avtalens pkt 5 lyder at «*eiendommene skal tilbys allmennheten gjennom utleie. Dette punktet påføres skjøte og tinglyses*». Det har vært en forståelse både hos fjellstyrett og hos statskog om at disse objektene skal gjøres tilgjengelig for allmennheten på samme måte som med de 3 hyttene fjellstyret allerede har. Dersom fjellstyret ønsker å endre på dette nå, bør det avklares med Statskog SF, slik at ikke en evt. avtale om langtidsleie terminerer hele avtalen nå når handelen vel har gått i orden.

Et annet moment er at dersom begrepet «tilbys allmennheten» også omfatter avtaler om langtidsleie, bør det være en form for kunngjøring og søknadsrunde slik at flest mulige får en mulighet til å bli leietaker. Den aktuelle henvendelsen fra Bunsen er ikke den eneste som fjellstyret har fått vedr disse. Det er også flere interessenter for langtidsleie på Hansbekkoia, og for et par av de andre har det også vært spørsmål om fortsatt åremålsleie på (Vesterøya og Sorksjøkoia).

Administrasjonen er av den oppfatningen at disse koiene skal leies ut til allmennheten gjennom kortidsleie på samme vis som de 3 hyttene fjellstyret allerede har. Dersom avtalen kan tolkes på flere måter med hensyn til dette, var allikevel diskusjonene med Statskog om overtakelsen klare på det punktet. Det har aldri vært framsatt noe ønske fra fjellstyrets side om at en etter overtakelsen vil ha åremålsleie på disse koiene på samme vis som Statskog har hatt. Administrasjonen er derfor av den oppfatningen at det ikke kan gjøres noen avtaler om langtidsleie for noen andre koier enn Kroketsjøkoia, der fjellstyret har uttalt at de ønsker å videreføre den ordningen som har vært mellom Statskog og Femund Jeger- og Fiskeforening.

<u>Administrasjonens forslag til vedtak:</u>

> Engerdal fjellstyre har til hensikt å leie ut sine fjellstyrehytter gjennom korttidsleie der tilbudet presenteres for interessenter gjennom nettbasert bestillingssystem som f.eks Inatur.no. Søkanden fra K.H. Bunsen om langtidsleie avslås.

Sak 61.18	Ark	*Saksb.: OOps*
Klage på administrativt vedtak om garnfiske for utenbygdsboende i Galthåen.		

Saksdokumenter vedlagt:

- Søknad fra Anette Nordsveen og Tom Olav Haugene om garnfiske i Galthåen.
- Administrativt vedtak og svar på søknaden, datert 12.06.18.
- Klage på vedtak, 02.07.18.

Bakgrunn:

Engerdal fjellstyre fattet den 12 juni administrativt vedtak i sak der Anette Nordsveen og Tom Olav Haugene søkte om å få fiske med garn i Galthåen. Paret eier en fritidseiendom ved Galten. Søknaden var motivert ut fra en vurdering om at det var snakk om et begrenset fiske som ville være positivt for fiskebestanden. Søker påpekte at omfanget av garnfisket i håen har minket de seindere åra.

For å gi søker et svar før sommeren var over, fattet daglig leder et administrativt vedtak. Vedtak fattet på vegne av fjellstyret kan påklages etter Forvaltningslovens regler, jfr Fjellovens § 10. I og med vedtaket var negativt for søker, har denne benyttet seg av den klageadgangen som finnes. Saken legges dermed fram for styret for ny vurdering. Dersom Fjellstyret opprettholder vedtaket, oversendes saken til Miljødirektoratet for endelig avgjørelse.

Administrasjonens vurdering.

I og med dette betraktes som en klagesak, er et vesentlig moment hvorvidt det foreligger nye opplysninger i saken som gjør at den må vurderes på nytt. Så langt administrasjonen kan se, belyser ikke klagen noen nye element i saken som gjør at vurderingen blir en annen enn den som ble gjort i forkant av vedtaket i juni.

Det er ikke vanskelig å forstå søkers ønske. Som det framgår av sakspapirene i juni, er det de rent fiskebiologiske momentene som må veies inn sammen med forholdet til øvrige interesser. Vurderingen blir da at ut fra de prinsippielle sidene ved saken så blir konklusjonen at søknaden vanskelig lar seg imøtekomme.

For øvrig vil spørsmålet rundt hvilke vann og i hvilket omfang det kan bedrives garnfiske på statsallmenningen være et moment som må tas i vurdering i forbindelse med revidering av fiskereglene.

Fra administrasjonens side er vurderingen at det ikke foreligger noen nye opplysninger eller momenter i saken som ikke var kjent ved behandlingen i juni, og fjellstyret rådes derfor til å opprettholde vedtaket.

Administrasjonens forslag til vedtak:

Engerdal fjellstyre har vurdert søknaden fra Anette Nordsveen og Tom Olav Haugene på nytt, og opprettholder vedtak av 12.06.18 i saken. Saken oversendes Miljødirektoratet for endelig avgjørelse.

Sak 62.18	Ark	*Saksbeh.: OOps*
Søknad om midlertidig inngjerding av beite – Fanny Tollebeke		

Saksdokumenter vedlagt:

- Søknad med vedlegg om midlertidig beiteområde Røsta, datert 04.07.18.
- Høringssvar fra Statskog SF.
- Høringssvar fra Engerdal kommune.

Bakgrunn.

Som følge av sommerens tørkeperiode søkte brukerne – Fanny Tollebeke og Diedrik Van Oost - på Røsta i Søre Elvdal om å få gjerde inn en del tilgrensende arealer til bruket for beite. Inngjerdingen skal være midlertidig og gjøres med elnett. Det er 11 sauer og 19 lam som skal bruke områdene. Bruket driver en kombinasjon av storfe og sauehold for kjøttproduksjon.

Det vises til søknaden og øvrige dokumenter for ytterligere bakgrunn i saken.

Saken om bruk av beiteområdene avgjøres av fjellstyret, mens spørsmålet knyttet til inngjerding avgjøres av Statskog. Dette i henhold til Seterforskiftens §5. Fjellstyret kan sette vilkår for bruk og utforming av gjerde i forhold til grinder og passasjer. En sentral vurdering ved utvisning av inngjerdet beiteareal står behovet sentralt. Som med tilleggsjord for oppdyrking, kan beitearealer utvises for flere brukere samlet.

Administrasjonens vurdering.

I og med dette har vært en midlertidig bruk denne beitesesongen og situasjonen er forårsaket av sommerens tørke, er det gitt en administrativ godkjenning for bruk fram til fjellstyret fatter formelt vedtak i saken. Dette er også avklart med grunneier. Hvorvidt dette er en fornuftig håndtering kan diskutteres. Men i og med situasjonen har vært vanskelig for mange brukere denne sommeren er vurderingen at det er en fornuftig håndtering som ikke har medført vesentlig ulempe hverken for friluftsinteressenen eller annen bruksrettsutøving.

Inngjerdingen er tenkt midlertidig til gårdens egne beiter bedrer seg eller som lengst ut denne beitesesongen. Det er tenkt benyttet et såkalt strømnett som er enkelt og flytte på slik at området kan deles av i teiger. Slike nett kan enkelt demonteres og tas bort når det ikke lenger er behov for å nytte beitet.

Selv om det er snakk om midlertidig bruk og inngjerding, er vurderingen at saken behandles i henhold til Seterforskriften. Det vil imidlertid være uhensiktsmessig å gjøre en formell utvisning av beitearealer. Før alle formaliteter er klare, er det mulighet for at behovet ikke lenger er tilstede. Midlertidigheten er derfor sentral i vurderingen.

Forutsetningene som ligger til grunn i denne saken er at søknaden dreier seg om en midlertidig bruk av beite i direkte tilknytning til gården. Det er heller ikke snakk om permanente gjerder, men gjerdeløsninger som enkelt kan fjernes. Situasjonen har oppstått som følge av en spesielt tørr sommeren, som har vært vanskelig å forutse for brukeren. Situasjonen for mange bønder har blitt svært vanskelig som følge av tørken. Administrasjonens vurdering er derfor at det foreligger et behov som en har måttet handtere på en løsningsorientert måte. Fjellstyret rådes derfor til å fatte positivt vedtak i saken.

Administrasjonens forslag til vedtak:

1. Fanny Tollebeke og Diedrik van Oost gis midlertidig tillatelse til å gjerde inn områder i tilknytning til bruket Røsta gnr 161 bnr 105 i Søre Elvdal som omsøkt.
2. Tillatelsen gjelder så lenge det er behov sommeren 2018 og maksimalt til og med 15. oktober.
3. Alle gjerder og øvrig utstyr som er benyttet i tilknytning til bruken av områdene skal fjernes umiddelbart etter bruk er opphørt.
4. Etter Seterforskriften § 5 er det Statskog SF som formelt gir tillatelse til inngjerding. Engerdal fjellstyre har ingen innvendinger til at slik tilatelse gis. Gjerdet bør plasseres slik at vanlig ferdsel i området ikke blir unødig hindret.

Sak 63.18	Ark	*Saksbeh.: OOps*
Motorferdselslovens § 10 – Gudmund Hole.		

Saksdokumenter vedlagt:

- E-post fra Statskog sf 22/6-18.
- Dispensasjon fra Engerdal kommune.
- Kopi av grunneiers samtykke fra Rendalen fjellstyre.

Bakgrunn:

Gudmund Hole søker om grunneiers samtykke til å kjøre bil fra vegenden i Skjærbekkdalen i Engerdal og inn til Munkbetsetra som ligger i Rendalen. Kjøringen skal skje etter etablert kjørevei inn til setra. Formålet med kjøringen er å få fraktet inn utstyr og verktøy for skjøtsel av setra.

Fjellstyret er etter § 12 i Fjelloven gitt myndighet til å begrense eller forby motorferdsel i statsallmenningen etter Motorferdselslovens §10. I henhold til vedtak i sak 06.17 legges saken fram for fjellstyret for avgjørelse.

Administrasjonens vurdering:

Fjellstyret må i saken vurdere hvorvidt kjøringen vil være til skade eller ulempe i forhold til de interesser fjellstyret err satt til å ivareta etter fjelloven. Videre må fjellstyret ta stilling til om et evt samtykke vil medføre presedens og at omfanget i så fall vil være skadelig.

Det foreligger skriftlig samtykke fra Rendalen Fjellstyre om kjøring i Rendalen kommune. Det foreligger også dispensasjon fra Engerdal kommune. Det er også tidligere år søkt om å kjøre på barmark inn til setra, og fjellstyret har gitt sitt samtykke til barmarkskjøringen. Som det framgår av vedtaket i formannskapet er dispensasjonen gitt etter en klagebehandling.

Kjøringen skjer etter et etablert kjøreveg fram til setra. Det har vært aktiv setring på Munkbetsetra fram til 2015.

Formålet med kjøringen og omfanget anses akseptabelt, og fjellstyret rådes til å gi sitt samtykke til kjøringen.

Administrasjonens forslag til vedtak.

I henhold til § 12 i fjelloven gir Engerdal fjellstyre sitt samtykke etter § 10 i Lov om motorferdsel i utmark og vassdrag til at Gudmund Hole kan kjøre med bil etter omsøkt trase fra vegenden i Skjærbekkdalen og til kommunegrense mot Rendalen. Samtykket gis under forutsetning av at kjøring skjer etter dispensasjon gitt av lokal motorferdselsmyndighet.

Sak 64.18	**Ark**	***Saksbeh.: OOps***
Taksering av skogsfugl og ryper 2018 – konsekvenser for småviltjakta.		

Saken ettersendes.